

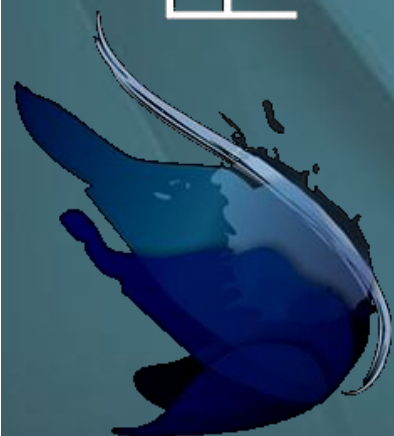
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

*До 25-ї річниці факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

PHILOLOGY

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Студентський науковий вісник

Рівне – 2017

УДК 80.4

А 43

ББК 80

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології: Студентський науковий вісник. – Рівне: РДГУ, 2017. – 275 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 29.12.2016.).

ЛІТЕРАТУРА

1. Дмитрів М. В. Застосування SMART-технологій у навчальному процесі / М.В.Дмитрів // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://informatika.udpu.org.ua/?page_id=2855
2. Дорошенко Г.В. Використання SMART-технологій на уроках ІМ в ПШ як засіб активізації пізнавальної діяльності учнів / Г.В.Дорошенко // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.psyh.kiev.ua/Дорошенко_Г.В._Використання_SMART-технологій_на_уроках_ІМ_в_ПШ_як_засіб_активізації_пізнавальної_діяльності_учнів
3. Корсунська Л.М. Корейська концепція smart-освіти: загальне навчання, цифрові підручники і smart-школи / Л.М.Корсунська // Освіта та розвиток обдарованої особистості. – 2013. – № 11. – С. 77-80
4. Chen G. Emerging Issues in Smart Learning: manual / G.Chen, V.Kumar, R.Huang. – Luxemburg: Springer, 2014. – P. 397.

Науковий керівник: канд. пед. наук, ст. викладач кафедри іноземних мов та методики їх викладання КОГПА ім. Т.Шевченка Клак Інна Євгенівна

Гронь Л.В., Лоза М.П.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

**ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІ РОЛЬОВИХ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ
ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ**

Основною метою навчання іноземної мови у сучасній середній загальноосвітній школі є формування в учнів іншомовної комунікативної компетенції, що забезпечується оволодінням основними видами мовленнєвої діяльності, зокрема говорінням в діалогічній формі.

Проблемі навчання діалогічного мовлення на уроках іноземної мови присвячена низка робіт (А.А.Алхазишвілі, Д.Браун, І.О.Зимня, В.Л.Скалкін, В.О.Бухбіндер, Ю.І.Пассов, Є.М.Розембаум, Н.К.Склярєнко та ін.). Однак практика навчання іноземної мови на сьогоднішній день на середньому ступені навчання є об'єктом критики, в першу чергу через низький рівень сформованості комунікативної компетенції. Причиною, на наш погляд, є те, що розроблені в сучасній методиці вправи для навчання діалогічного мовлення недостатні для переносу мовленнєвих діалогічних умінь в умови їх практичного використання. Ми підійшли до вирішення цього питання з точки зору ситуативно-ігрового підходу.

Питання використання ситуативно-ігрового підходу достатньо повно і послідовно розроблені в методичних дослідженнях (Н.Г.Кравченко, Р.П.Мільруд, А.М.Понімацько, В.Л.Скалкін, М.Ф.Стронін, В.М.Філатов та ін.). Існують численні дослідження, які розкривають теоретичні і практичні питання, пов'язані з використанням ситуацій (І.М.Берман, В.О.Бухбіндер, І.Л.Бім, І.О. Зимня, О.О. Леонт'єв, Ю.І. Пассов, Г.В. Рогова, В.Л. Скалкін та ін.).

Але, як показує аналіз робіт, існуючі методики формування вмінь діалогічного мовлення розроблені або для прискореного навчання іноземної мови (Л.Ш.Гегечкорі, Г.О.Китайгородська, С.І.Мельник та ін.), або для формування професійних комунікативних умінь (Л.І.Девіна, Л.Б.Котлярова, Л.Н.Смирнова, А.Г.Сонгаль, W.Littlewood), тоді як завдання формування в учнів базових діалогічних умінь, які дозволять їм у будь-якій реальній ситуації спілкування вирішити різні комунікативні завдання, залишається невирішеною.

На даний час, коли методика викладання іноземної мови стає все більш психологічно-зорієнтованою, численні дослідження в галузі психології мовлення і спілкування (М.І.Жинкін, О.О.Леонт'єв, Б.Ф.Ломов та ін.), психолінгвістики і теорії мовленнєвої діяльності (Б.Х.Бгажноков, О.О.Леонт'єв, О.М.Шахнарович та ін.), психології навчання іноземних мов

(А.А.Алхазішвілі, В.О.Артемов, І.О.Зимня, О.О.Леонтьєв та ін.), соціальної психології (Г.М.Андрєєва, Т.М.Дрідзе, Я.Л.Коломинський, І.С.Кон, Б.Д.Паригін та ін.) дозволяють виявити нові резерви для визначення оптимального шляху формування діалогічних умінь в умовах ігрових ситуацій. Однак теоретичні дослідження, розроблені названими і іншими дослідниками, не використовуються повною мірою при створенні методики навчання діалогічного мовлення. Як показує аналіз досліджень, що стосуються окремих аспектів формування комунікативних умінь, названі роботи не відображають повною мірою питання теорії і практики цілеспрямованого, спеціально організованого і керованого процесу формування діалогічних умінь в умовах ігрових ситуацій. Зокрема, спірним є питання класифікації мовленнєвих ситуацій, які забезпечать оптимальне формування базових діалогічних умінь в умовах ігрової ситуації.

Отже, **метою статті** є розгляд питання класифікації рольових ігрових ситуацій у процесі навчання діалогічного мовлення учнів основної школи.

Проблеми, що стосуються мовленнєвої ситуації та її моделювання в навчальних умовах, завжди були в центрі уваги психологів, методистів і педагогів-практиків, які займалися питаннями навчання іншомовного спілкування (І.М.Берман, І.Л.Бім, В.О.Бухбіндер, М.Л.Вайсбурд, М.І.Жинкін, І.О.Зимня, Г.О.Китайгородська, В.Г.Костомаров, О.О.Леонтьєв, М.В.Ляховицький, Р.І.Пассов, Г.В.Рогова, С.Л.Рубінштейн, В.Л.Скалкін, А.Норнby, S.D.Krashen та ін.).

Ми розглядаємо ситуацію не просто як сукупність обставин, а як ті умови, якими задається мовленнєва дія і притримуємось визначення О.О.Леонтьєва [3], згідно якого мовленнєва ситуація являє собою «сукупність таких факторів передмовленнєвого орієнтування, які є константними в різних конкретних умовах орієнтування і зміна яких впливає на зміну програми або операційної структури мовленнєвої дії».

Як показав аналіз літератури з проблеми дослідження, думки авторів сучасних методичних досліджень однакові в тому, що формою організації процесу навчання має бути мовленнєва ситуація як форма функціонування мовленнєвого спілкування стосовно процесу навчання іноземної мови. Що ж стосується навчально-мовленнєвої ситуації як «навчальної моделі мовленнєвої ситуації», то її цілеспрямоване створення на уроці визначається більшістю спеціалістів як важливе методичне завдання. При організації навчання НМС виступає як функціональна одиниця керування навчанням, пронизуючи всю систему викладання іноземної мови. Оскільки ситуаційність розглядається як потенція контакту, основною вимогою до НМС є те, що вона має бути похідною від завдання мовленнєвого спілкування.

Тракування навчально-мовленнєвої ситуації як «сукупності мовленнєвих і немовленнєвих умов, які створюються для учнів, необхідних і достатніх для того, щоб учень правильно виконав мовленнєву дію згідно наміченого нами комунікативним завданням» [12], дозволяє спроектувати різноманітні ситуації і цілеспрямовано відтворювати їх на уроці.

У реальній мовленнєвій комунікації виникають реальні діалоги, котрі рідко мають місце в навчальному процесі. Тому вчителю необхідно створювати на уроках навчальні мовленнєві ситуації, які мають штучний характер. Навчальні мовленнєві ситуації відрізняються одна від одної за способом їх моделювання і використання.

Найбільш близькі до реальних ситуації, які виникають у процесі навчальної діяльності. Спілкування іноземною мовою виникає при цьому з ініціативи вчителя і органічно вплітається в хід уроку. Наприклад, учень, що запізнився, змушений пояснити причину спізнання.

Навчальна мовленнєва ситуація може створюватися за допомогою засобів наочності і словесного опису. Вербальне створення ситуації переважно уявне. Слід підкреслити, що вербальні стимули являються компонентом будь-якої навчальної ситуації, так як з їх допомогою формується установка на виконання мовленнєвої дії. Установка на виконання мовленнєвої дії включена в навчальну ситуацію: без неї ситуація не стане справжнім стимулом до виконання мовленнєвої дії.

Оскільки навчальна мовленнєва ситуація включає установку на мовленнєву дію, вона мотивує висловлювання співрозмовників, спрямовує, а зображення або вербально описані деталі слугують опорою для продовження діалогу.

Розглянувши систему факторів, які визначають вибір мовленнєвої дії, ми сформулювали ідею керування процесом формування діалогічних умінь шляхом створення і реалізації ситуацій спілкування на основі моделювання факторів мовленнєвих ситуацій, керування їх компонентним складом.

Для цього виникла необхідність, перш за все, класифікувати ситуації. Основою класифікації є урахування психологічної специфіки мовленнєвої дії і системи немовних факторів, які обумовлюють її вибір [3].

Вивчення існуючих варіантів типології ситуації (природні і штучні (спеціальні) [1]; стандартні (стабільні), обумовлені [4], типово-комунікативні [5] і варіабельні (змінні) [2]; ситуації соціально-статусні, рольові [4]; адаптивні, сугестивні, проблемно-практичні, проблемно-інформативні і контактано-побутові [2]; реальні і уявні; стандартні і нестандартні [5] показало, що відомі класифікації не відповідають повною мірою поставленому завданню.

Організацію керованого процесу формування діалогічних умінь, на наш погляд, доцільно будувати на основі таких типів ситуацій: детерміновані ситуації (Сд), в яких всі фактори, які враховуються учнями при орієнтуванні, задані жорстко; варіативні (Сз), які передбачають варіювання будь-якого фактора, який впливає на мовленнєву дію, при незмінності інших; вільні ситуації (Св).

Наступним кроком, згідно завдань нашого дослідження, було визначення оптимального способу створення і реалізації ситуацій мовленнєвого спілкування. Згідно багаточисленних досліджень, проведених в нашій країні і за кордоном (Н.Г.Баришнікова, О.А.Колесникова, Р.П.Мільруд, Г.В.Рогова, Н.К.Скляренко, Р.В.Фастовець, В.М.Філатов, Г.М.Фролова, L.A.Hill, C.Livingstone, W.T.Littlewood та ін.), найбільш адекватним способом для реалізації мети нашого дослідження є ігрова діяльність, яка є «основною формою реалізації навчального процесу. Завдяки тому, що в основі ігрової діяльності лежать активні дії, вона найкраще вписується в теорію навчальної діяльності, коли учень виступає суб'єктом реальної комунікативної діяльності, що надзвичайно важливо для процесу формування комунікативних діалогічних умінь».

Розглядаючи взаємозв'язок ситуації мовленнєвого спілкування і комунікативного вміння, спеціалісти відмічають, що в методичному плані ситуація як форма спілкування опосередковує формування і розвиток комунікативного вміння; з точки зору діяльнісного підходу вони співвідносяться як засіб і мета навчання; в психологічному плані ситуація – умова формування здатності до діяльності, і керування на основі ситуацій поступово переходить в само управління, коли учень стає суб'єктом навчальної діяльності.

Така якість комунікативного вміння, як цілеспрямованість, визначається спеціальною організацією висловлювань учнів за допомогою комунікативних завдань у вигляді програм мовленнєвої взаємодії, спрямованої на досягнення цілей спілкування. Якість динамічності пов'язана з комбінаційними можливостями компонентів мовленнєвої ситуації, які забезпечують її постійну зміну, тобто спрямована на непередбачуваність, спонтанність мовленнєвого висловлювання. Продуктивність основана на моделюванні постійно змінних ситуацій, в яких цілі взаємодії можуть бути досягнуті лише у випадку відходу від стереотипних форм комунікації. Самостійність виявляється у поступовому переході від управління до самоуправління, коли учні самі використовують відповідні засоби, необхідні для спілкування. Інтегрованість забезпечується єдністю засобів управління, що також пов'язано з підвищенням сталості функціонування комунікативного вміння.

Про добре розвинене комунікативне вміння ми можемо говорити у тому випадку, коли мовець може впливати на свого співрозмовника у бажаному напрямку і досягає мети (цілеспрямованість), якщо подібне вміння впливати не зникає в нових ситуаціях спілкування (динамічність), якщо він активний та ініціативний при цьому впливі і не користується опорами (самостійність), якщо мовленнєве висловлювання будується по-новому, а не репродукується в готовому вигляді (продуктивність).

Співставлення виділених типів мовленнєвих ситуацій (детерміновані, варіативні і вільні) з умовами формування комунікативних діалогічних умінь приводять нас до висновку, що

керування даним процесом необхідно здійснювати на основі рольових ігрових ситуацій різних рівнів: першого (елементарного (РІСе), другого (середнього (РІСс) і третього рівня (РІСв), оснований на ситуаціях, які відрізняються одна від одної «ступенями свободи», що забезпечує послідовність формування вмінь від формування окремих комунікативних діалогічних умінь до їх комплексу.

Рольові ігрові ситуації першого рівня, або елементарні (РІСе), в яких вирішується, як правило, одне або два навчально-ігрових завдання, будуються на жорстко детермінованих ситуаціях (Сд), являючи собою мікроситуації, у яких беруть участь декілька учасників. Вони розраховані на нетривалу частину заняття. «Жорсткість» даного виду РІСе забезпечується обмеженням лексико-граматичного матеріалу, який використовується і обумовлює формування певного вміння.

Рольові ігрові ситуації другого рівня (середнього) (РІСс) будуються на детермінованих і варіативних ситуаціях (Сд і Св), в яких розігрується декілька ігрових епізодів, пов'язаних між собою логікою розвитку ігрової дії, тобто тут ми маємо справу зі збільшенням «обсягу» і збільшенням свободи ситуацій.

Рольові ігрові ситуації третього рівня (сюжетні) (РІСв), які відображають вільну (або «комплексну») макроситуацію. Наприклад, загальну зустріч на конкретний випадок, «круглий стіл» і т. п. Такі ігри можуть бути пролонгованими, тобто розрахованими на 2 і більше занять. Сюжетна гра будується на вживанні широкого кола граматичних явищ і вивченого лексичного матеріалу, оснований на комплексі набутих на попередніх стадіях проведення ігор навичок і вмінь.

Якщо в РІС першого і другого рівнів перелік ігрових епізодів і їх мовленнєвий продукт можуть бути спрогнозовані і регламентовані, то в РІС третього рівня це не завжди можливо, а в подальшому єдиним обмеженням студентів в їх ігровій навчально-мовленнєвій діяльності виступає їх іншомовний мовленнєвий досвід.

Запропонована організація РІС «по рівнях» обумовлена тим, що в ситуаціях у залежності від результатів орієнтації створюються різноманітні програми мовленнєвих дій, які включають як стереотипні елементи, так і їх нові комбінації, які відповідають цілям діяльності.

Ситуації являють собою сукупність основних, опорних ознак, необхідних і достатніх, і які визначають мовленнєву поведінку учнів. Шляхом неодноразового повторення ситуацій в різних РІС ми створюємо в учнів еталони основних ознак ситуацій і способів поведінки в них. Рухливість і повторюваність ситуацій, постійна зміна комунікативних завдань і реалізуючих їх мовленнєвих дій стають основою для узагальнення опорних ознак ситуацій і еталонів мовленнєвої поведінки в них, що сприяє переносу мовленнєвих операцій і дій, розширює його діапазон. Одночасно відбувається генералізація мотивів по відношенню до ситуації, в якій мотив спочатку з'явився і поширився на всі ситуації і фіксація установок, які визначають цілісний підхід до побудови фраз і створюють алгоритм мовленнєвої діяльності людини. Подібна організація рольових ігрових ситуацій дозволяє засвоювати цілісну мовленнєву дію зі всіма її складовими (установкою, мотивом, метою, засобами, способами здійснення), при цьому ця дія не ізольована, а знаходиться у взаємозв'язку з іншими діями. Оволодіння мовними одиницями при цьому відбувається у єдності всіх сторін: форми, значення, функції при ведучій ролі останньої.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гальскова Н.Д. Современная методика обучения иностранным языкам (пособие для учителей) / Н.Д.Гальскова. – М.: Аркти-Глосса, 2000. – 192 с.
2. Гапонова С.В. Дискусія як вправа для навчання вільного спілкування іноземною мовою / С.В.Гапонова // Іноземні мови. – 2015. – № 4. – С. 3-11.
3. Леонтьев А.А. Теория речевой деятельности на современном этапе и ее значение для обучения иностранцев русскому языку / А.А.Леонтьев // Русский язык за рубежом. – 2010. – №3. – С.57-61.
4. Пассов Е.И. Коммуникативный метод обучения иноязычному говорению: Пособие для учителей иностранных языков / Е.И.Пассов. – М.: Просвещение, 1998. – 208 с.

5. Скалкин В.Л. Обучение диалогической речи / В.Л.Скалкин. – К.: Рад.школа, 2002. – 158 с.

Науковий керівник: канд. пед. наук, доц. кафедри методики викладання іноземних мов РДГУ Гронь Лариса Василівна

Лущик К.І.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ

Останнім часом методика викладання іноземних мов зазнала певних змін відносно організації процесу навчання, методів навчання, його структури та змісту. Одним із засобів реалізації сучасних методів навчання є активне застосування комп'ютерних технологій, тому що саме вони відкривають доступ до нових джерел інформації, активізують навчально-пізнавальну діяльність учнів, скорочують час вивчення мови, дають нові можливості для розвитку професійних навичок та їх вдосконалення, значно підвищують ефективність самостійної роботи, а також допомагають реалізувати нові методи та форми навчання.

В основній школі згідно з програмою учні мають досягти рівня іншомовної комунікативної компетентності А2+, в тому числі і такого її компонента як граматичної компетенції. Учні основної школи мають не лише імітувати вчителя, але й породжувати свої власні висловлювання з конкретними граматичними структурами, а також розуміти їх у мовленні вчителя, інших учнів, і найголовніше – у мовленні носіїв, для чого слід активно застосовувати комп'ютерні граматичні ігри.

Актуальність статті зумовлена інтенсивністю впровадження нових інформаційних технологій, зокрема комп'ютерних ігор, в процес навчання англійської мови. Необхідність розробок та використання комп'ютерних граматичних ігор викликана потребою надання учням можливості опрацювання нової граматичної структури індивідуально для досягнення достатнього рівня володіння нею. Формування граматичної компетенції за допомогою комп'ютерних ігор покращить підготовку учнів до використання набутих навичок і вмінь у письмовому й усному мовленні.

Метою даної статті є розкриття доцільності використання комп'ютерних ігор як засобу формування граматичної компетенції учнів основної школи.

Аналіз досліджень і публікацій показав, що проблемі формування граматичної компетенції учнів присвячені праці вчених М.І.Гез, Л.І.Карпової, М.В.Лебедевої, А.А.Миролубова, С.Ю.Ніколаєвої, О.Н.Солововой, І.В.Чернецької, С.Ф.Шатілова. Проблема використання комп'ютерних ігор як засобу формування граматичної компетенції учнів основної школи висвітлювалася в працях А.В.Запорожця, Л.С.Панової, Є.Р.Поршневої, Н.К.Скляренко, С.В.Фадєєва.

Важливого значення в контексті формування граматичної компетенції набуває завдання збагачення мовного багажу учнів якомога більшою кількістю граматичних конструкцій. Р. Поршнева зазначає, що кінцевою метою формування граматичної компетенції виступає практичне засвоєння учнями граматичної будови мови (системи мовних одиниць) і правил її використання у процесі комунікації. Для виконання цього завдання доцільним є комплексне використання технічних засобів навчання на уроках англійської мови, а саме засобів, що передбачають використання комп'ютерної гри [5, 76].

С.В.Фадєєв також звертає увагу на те, що комп'ютерні ігри стрімко ввійшли в наше життя й у процес навчання англійської мови, в тому числі і її граматики, трохи потіснивши

ЗМІСТ

Секція 1. Фонетична, лексична та граматична системи мови і методи їх досліджень..4	
Абділлаєва Є.І. ЯВИЩЕ ПРЕФІКСАЦІЇ В СФЕРІ НІМЕЦЬКОГО ДІЄСЛОВА.....	4
Авдєєв О.В. АБРЕВІАЦІЯ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	6
Барничко М.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕРМІНІВ В АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ З ПРОБЛЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	12
Васильків Л.С. УСТАЛЕНІ ПОРІВНЯННЯ В СИСТЕМІ ФРАЗЕОЛОГІЇ: ПОНЯТТЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО ПОРІВНЯННЯ, ЙОГО КАТЕГОРІАЛЬНІ ОЗНАКИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ.....	15
Вінничук В.П. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДСТАВИ СПІВВІДНОШЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМАТИКИ	19
Вірт О.М. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ АНГЛІЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ	22
Гембік Н. М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ ЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ОСНОВІ ФРАНЦУЗЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	25
Гребенюк Ю. К. ЕТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТІВ ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	28
Давидович Х.В. ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ СТВЕНА КІНГА «СЯЙВО»).....	33
Левіновська О.К. СТИЛІСТИЧНО-ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА В РОМАНІ В.С.БЕРРОУЗА «NAKED LUNCH».....	38
Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ	43
Мамчур І.С. ОСНОВНІ ВИДИ ВІДМІННОСТЕЙ ЛЕКСИЧНОГО СКЛАДУ БРИТАНСЬКОГО Й АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	48
Панасюк У.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ І НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ КОНЦЕПТУ LOVE У РОМАНІ-ДИСТОПІЇ ЛОРЕН ОЛІВЕР «DELIRIUM».....	51
Панченко О.О. ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В КАЗКАХ ЛЬЮЇС КЕРРОЛЛА.....	55
Прокопчук Я.П. СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ МОВНОГО ПОРТРЕТА ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ВБИВСТВО ЗЕЛЬБА» ГЕРХАРДА ЗЕЛЬБА	60
Прусова Н.А. АНАЛІЗ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ Д.ЛОУРЕНСА «SONS AND LOVERS»	63
Собіпан Є.О. КОНЦЕПТ «БІЛЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	66
Сологуб А.М. ДО ПИТАННЯ ПРО МОВНУ КАРТИНУ СВІТУ	69
Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА	72
Стешина А.І. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ У РЕКЛАМНОМУ ТЕКСТІ	75
Федорчук Т. І. АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОГРУПА «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ»: СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ.....	78

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Федюра М.Ю. ОСНОВНЫЕ СПОСОБЫ СЛОВООБРАЗОВАНИЯ ОККАЗИОНАЛЬНЫХ СЛОВ В ТВОРЧЕСТВЕ Р.РОЖДЕСТВЕНСКОГО	81
Чік Є.А. ХУДОЖНЄ ПОРІВНЯННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІДІОСТИЛЮ ДОННИ ТАРТТ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ЩИГОЛЬ»)	86
Щипанська М.А. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛЕКСЕМ DIE SCHULD/SCHULD У МОВЛЕННЄВОМУ ПОРТРЕТІ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ПРАВОСУДДЯ ЗЕЛЬБА»	90
Яремко Т. М. СТРУКТУРНЫЕ И ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ГАЗЕТНЫХ ЗАГОЛОВКОВ (НА МАТЕРИАЛЕ РУССКО- И АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ГАЗЕТ УКРАИНЫ)	94
Секція 2. Міжкультурна комунікація в аспекті сучасних лінгвістичних досліджень.	99
Бабич І.С. ТОПОНІМІКА НІМЕЧЧИНИ.....	99
Басовець І.М. ВЕРБАЛЬНЕ УВИРАЗНЕННЯ КОНЦЕПТУ «ВОРОГ» У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ ТА США(П.ПОРОШЕНКА ТА Д.ТРАМПА).....	101
Бездіжа А.О. КОНЦЕПТ «КУЛІНАРІЯ» В РОМАНІ П.МЕЙЛА «A YEAR IN PROVENCE»	107
Карашевич А.В. ФРАЗОВІ ДІЄСЛОВА В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	110
Ковальчук О.В. КЛАСИФІКАЦІЯ СУЧАСНОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю.....	113
Немеришина М.В. СПЕЦИФІКА СЕМАНТИЧНОГО ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	118
Юношева Т.М. ІДЕОГРАФІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ.....	124
Секція 3. Теорія і практика перекладу.	128
Аршенюк Є.М. СИНОНІМИ ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ВАРІАТИВНОСТІ	128
Бакутіна П.В. ЛІНГВОПРАГМАТИКА ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ХУДОЖНІХ І МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ.....	131
Володько А.П. СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ТВОРІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ J.D.SALINGER «THE CATCHER IN THE RYE»)	134
Гнатенко С.О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ «ВІДСОТКИ ПРИ ШОППІНГУ»	139
Гузаїрова С.Р. TRANSLATION OF INFINITIVE CONSTRUCTIONS BY MEANS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE (based on Jane Austen' novel <i>Pride and Prejudice</i>)	141
Єлдирьова В.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ СУБ'ЄКТНОЇ ІНФІНІТИВНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	143
Куропятник В.В. ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	146
Лосіч О.Ю. ПРИЧИНИ ПОЯВИ НЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ВПЛИВОМ ПЕРЕКЛАДУ	149

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Мандзюк Б.Р. ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЛЬ ІДІОЛЕКТІВ ДЛЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖІВ АНГЛОМОВНИХ ФІЛЬМІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ФІЛЬМУ “THE BFG”)	153
Потапкова Г.І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПАСИВНОГО СТАНУ ДІЄСЛОВА В ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОМУ СТИЛІ	156
Різничук О.В. ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	159
Садієва Г.А.к. РОЛЬ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ НЕОЛОГІЗМІВ, СПОСОБИ ЇХ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ.....	163
Тищенко Н.С. ПРИЧИНИ ТА ТИПИ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ	167
Секція 4. Актуальні проблеми літературознавства.....	171
Бухало К.О. PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF NARRATIVE LEVEL OF GRAPHIC NOVELS	171
Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ГОТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	177
Засць А.О. РОМАН МЕРІ ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ» У КОНТЕКСТІ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА КУЛЬТУРИ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ.....	180
Каленюк І.П. «НОВИЙ ЖУРНАЛІЗМ» ЯК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧЕ ЯВИЩЕ	184
Кірея Г.І. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ НАВАНТАЖЕННЯ АНТРОПОНІМІВ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ	188
Наумюк В.М. ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ЕПІГРАФІВ ЕДГАРА АЛЛАНА ПО	192
Павлунь М.В. ТРИЛОГІЯ ДЖ.ТОЛКІНА «ВОЛОДАР ПЕРСНІВ»: ОСОБЛИВОСТІ.....	195
Пікуль Т.В. ЕКФРАЗИС ЯК СКЛАДОВА ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ ТА ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ (НА ОСНОВІ ТВОРЧОСТІ П.ЗЮСКІНДА).....	198
Савчук Т.О. ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ ЯК «МЕСЕДЖ» КРЕАЛІЗОВАНОГО ТЕКСТУ	200
Сардарян М.В. ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ ТА ОСНОВНІ ОБРАЗИ-ЗНАКИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ П.КОЕЛЬЙО (НА ОСНОВІ РОМАНУ «ВЕРОНІКА ВИРІШУЄ ПОМЕРТИ»)	206
Сопилюк М.Н. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТИПОЛОГІЯ ЖАНРУ ДЕТЕКТИВУ У КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ	211
Секція 5. Новітні методики навчання іноземних мов.	215
Гонгало В.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ АКТИВНОГО СЛОВНИКОВОГО МІНІМУМУ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ СЛІВ З КОНТЕКСТУ	215
Євтушок В.П. ЗАСОБИ МЕДІАОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ РОЛЬ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	218
Косюк М.М. СУЧАСНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: КОМУНІКАТИВНИЙ ТА КОНСТРУКТИВІСЬКИЙ МЕТОДИ	222
Кулик Н.В. ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ОСНОВІ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ	226
Кучер Т.С. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕНСИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ГОВОРІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	231

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Лепуга О.В. ВИКОРИСТАННЯ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ	235
Гронь Л.В., Лоза М.П. ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ РОЛЬОВИХ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	241
Лущик К.І. КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	245
Примич Г.М. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	248
Рибак Ю.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В АУДІЮВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	253
Сидорчук Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДРАМАТИКО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	257
Туровська А.С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	260
Харчук В.О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛСКК УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ	266
Шадура К.М. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	269

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Відповідальний за підготовку збірника до видання *Воробйова І.А.*

Комп'ютерна верстка *Воробйова І.А.*